



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-579/2024-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu Siniši Marinoviću, u pravnoj stvari tužitelja Marija Bočkaja iz Gornje Stubice, Slani Potok 109, OIB: 23568948772, zastupanog po punomoćnici Maji Buhin, odvjetnici iz Zagreba, ulica Kneza Borne 14, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 5. listopada 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja odvjetničke vježbenice Nike Belančić, te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime naknade neimovinske štete isplati iznos od 3.613,00 eura, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), tekućim od dana 30. listopada 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime naknade imovinske štete isplati iznos od 35,00 eura, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), tekućim od dana 29. listopada 2026. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na

svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem traži isplatu zakonske zatezne kamate tekuće na iznos dosuđen pod. toč. I. i to za razdoblje od 28. rujna 2023. do 29. listopada 2023. te na iznos dosuđen pod toč. II. za razdoblje od 28. rujna 2023. do 28. listopada 2026., kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.675,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 29. listopada 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi i tijekom postupka navodio da je dana 13. veljače 2023. pretrpio ozljedu na radu. U trenutku ozljeđivanja, tužitelj je bio zaposlen kod poslodavca Zagrebački holding d.o.o. Podružnica Čistoća, Radnička cesta 82, Zagreb, na radnom mjestu radnika odvoženja otpada. Navedenog datuma tužitelj se nalazio na lokaciji Tišinska 71 u Zagrebu, a lokacija koja predstavlja Servisno operativni centar Jakuševac te se ozlijedio tijekom radnog vremena, a prilikom obavljanja svojih redovitih radnih zadataka, odnosno prilikom pražnjenja spremnika otpada koji ga je udario u lakat desne ruke. Preciznije, radnik je vršio radnje pražnjenja spremnika otpada u trenutku kad se spremnik, koji je bio dignut u zrak i ispunjen biootpadom te težio cca 850 kg, otkvačio i udario tužitelja u lakat desne ruke, kao i u lijevu stranu tijela, a sve zbog neispravnosti poklopca kontejnera te kotača istog.

S obzirom na to da je poslodavac tužitelja u trenutku ozljeđivanja tužitelja imao s uvodno označenim tuženikom sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti za štetu nastalu radnicima prilikom obavljanja redovitih poslova njihovog radnog mjesta (polica kojom je osigurana odgovornost poslodavca vezano uz obavljanje poslova iz registrirane djelatnosti istog poslodavca), to je isto osiguranje pasivno legitimirano i odgovorno za naknadu nastale štete tužitelju.

Tužitelj se 15. veljače 2023. javio svom LOM-u koji mu je iz područja lat. epikondila izvadio komad plastike te je tužitelj istog dana zaprimljen na hitnom prijemu u Općoj bolnici Zabok i bolnici hrvatskih veterana gdje mu je postavljena dijagnoza Excoriatio olecrani dex. i Contusio olecrani dex. te je utvrđeno postojanje palpatorne bolnosti, kao i ekskorijacije u projekciji lateralnog epikondila desno.

U cilju mirnog rješavanja predmetnog spora, tužitelj je naslovljenom osiguranju-tuženiku podnio odštetni zahtjev te je temeljem navedenog zahtjeva tužitelju isplaćen nesporni iznos naknade štete od 487,00 eura. Međutim, spomenuti isplaćeni nesporni iznos ne osigurava odgovarajuće obeštećenje tužitelja obzirom na narav i težinu zadobivenih ozljeda te obzirom na okolnosti i dinamiku ozljeđivanja. Preciznije, tužitelj

je u predmetnom štetnom događaju zadobio i frakturu 8. i 9. rebra lijevo s pomakom ulomaka, a tužitelj i danas osjeća jake bolove prilikom podizanja desne ruke te ima zaostale postkontuzijske ožiljne promjene kože u predjelu radijalnog epikondila desnog humerusa.

Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 1. travnja 2026. potražuje iznos od 3.613,00 eura na ime naknade neimovinske štete, kao i iznos od 35,00 eura na ime imovinske štete, a sve zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, kao i parnični trošak s zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da priznaje da je Zagrebački holding d.o.o. u vrijeme nastanka štetnog događaja bio osiguran kod tuženika po polici osiguranja broj 078700103018, kojom policom je pokrivena odgovornost prema djelatnicima. Priznaje se i činjenica nastanka štetnog događaja, dok se osporava visina tužbenog zahtjeva.

Navodi da nije sporno da se tužitelj u mirnom postupku odštetnim zahtjevom obratio tuženiku, koji mu je na ime naknade štete isplatio nesporn iznos od 487,00 eura, ali tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva, smatrajući ga previsokim, obzirom na jačinu i karakter ozljeda koje je tužitelj zadobio u štetnom događaju, orijentacijske kriterije te sudsku praksu u istovjetnim slučajevima. Tuženik smatra da je isplatom gore navedenog nespornog iznosa u cijelosti ispunio obvezu za svojeg osiguranika zbog čega se svako daljnje potraživanje tužitelja, kako na ime glavnice, tako i na ime zateznih kamata ukazuje neosnovanim.

Nastavno na dostavljenu medicinsku dokumentaciju, tuženik ističe kako je prilikom štetnog događaja tužitelj zadobio lake tjelesne ozljede (udarac i oguljotina u području stražnje strane desnog lakta, RTG bez prijeloma), dok ostale dijagnoze nisu posljedica štetnog događaja. Primjerice obostrani sindrom karpalnog kanala u području tenara obje šake u kombinaciji sa radikularnom lezijom korjenova živaca vratnog segmenta kralježnice ili promjene na epikondilima (kronični lateralni i medijalni epikondilitis) koje predstavljaju degenerativne promjene koje često nastaju kod osoba koje se bave fizičkim poslovima. Što se tiče navodne ozljede rebra (prijelom VIII. i IX. rebra), tuženik ističe kako su u navodima tužitelja prisutne brojne nelogičnosti i nedosljednosti. Naime, u Prijavi o ozljedi na radu kao ozlijeđeni dio tijela navodi se samo ruka, odnosno lakat, kao i na prvom pregledu 15. veljače 2023. gdje se navodi samo ozljeda lakta, dok tužitelj druge traume negira. Stoga tuženik u cijelosti osporava odgovornost svog osiguranika za predmetne ozljede rebra, jer je u potpunosti životno nelogično da bi prijelom dva rebra s pomakom bio bez simptoma i da bi prošao nezamijećen.

Nadalje, tužitelj potražuje naknadu neimovinske štete i s osnova duševne boli zbog naruženosti, a koji navodi su u cijelosti neosnovani budući je iz medicinske dokumentacije razvidno kako nema vanjskih znakova ozljeda. Tuženik ističe kako tužitelj nije dostavio zdravstveni karton koji je nužan radi razgraničenja tegoba uzrokovanih ozljedom u štetnom događaju i prijašnjih bolesti, kao i njegovog općeg zdravstvenog stanja prije nezgode.

Tuženik osporava i zatraženi tijekom zakonskih zateznih kamata budući da ne postoji obveza tuženika prema tužitelju za isplatu daljnjeg iznosa s osnova naknade štete, stoga isti nije ni mogao pasti u zakašnjenje. Opreza radi, tuženik ističe da sve i kada bi se utvrdila obveza tuženika na isplatu daljnjeg iznosa s osnova naknade štete, tuženik osporava zatraženi tijekom zateznih kamata na neimovinsku štetu budući da se iste računaju od završetka liječenja i stabilizacije tužiteljeva zdravstvenog stanja narušenog štetnim događajem te na imovinsku štetu koju tužitelj potražuje na ime tuđe

njege i pomoći iz razloga što tužitelj nije uz tužbu dostavio dokaz da je istu plaćao pa se pretpostavlja da su mu istu pružali ukućani. S obzirom da se radi o nerepariranoj šteti, zatezne kamate se mogu računati jedino od dana kada visina nereparirane štete bude utvrđena, odnosno od dana presuđenja.

Zaključno, tuženik predlaže sudu da nakon provedenog dokaznog postupka odbije tužbeni zahtjevi u cijelosti te obveže tužitelja da tuženiku naknadi trošak pristojbe na odgovor na tužbu.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u dopis tuženika od 10.10.2023., Zaštitu osobnih podataka u obradi šteta, Potvrdu tužitelja od 09.11.2023., Odštetni zahtjev od 26.09.2023., Prijavu o ozljedi na radu od 27.02.2023., fotografije, medicinsku dokumentaciju (str. 6-37, 51-55 spisa), sudsku praksu (str. 79-100, 204-225 spisa), cjelokupni zdravstveni karton tužitelja (str. 110-188 spisa), izvršio je uvid u nalaz i mišljenje sudskog vještaka dr. Mladena Miškulina od 06.07.2025. (str. 67-71 spisa), kao što ga je i usmeno saslušao na ročištu održanom 15.09.2025. (str. 103-104 spisa), te je izvršio uvid u dopunsko pisano očitovanje vještaka od 08.03.2026. (str. 198 spisa), kao što je izvršen uvid u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. i 25/13., 89/14, dalje: ZPP).

5. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja u djelomično osnovan.

6. Čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 - dalje: ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom dok je čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

7. Čl. 1095. st. 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je nadoknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

8. Odredbom čl. 111. st. 1. Zakona o radu (NN, 93/14, 127/17 - dalje: ZR) propisano je da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac mu je dužan štetu naknaditi po općim propisima obveznog prava.

9. Čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (NN, 71/14, 118/14, 154/14 - dalje: ZZR) propisano je da se ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Stavkom 2. istoga članka propisano je da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

10. Budući da su među strankama nesporni nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija tuženika te odgovornost tuženika, to sud na ove okolnosti nije izvodio posebne dokaze. Naime, među strankama je sporna visina postavljenog tužbenog zahtjeva.

11. Nadalje, na činjenicu povrede prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje odnosno radi utvrđivanja visine naknade štete, sud je polazio od medicinske dokumentacije tužitelja kao i nalaza i mišljenja medicinskog vještaka dr. Mladena Miškulina.

12. U nalazu i mišljenju vještak dr. Mladen Miškulin navodi da je tužitelj u štetnom događaju od 13. veljače 2023. zadobio ozljedu desnog lakta i podlaktice. Smatra da postoji uzročno posljedična veza između dinamike štetnog događaja opisanih kako u tužbi, tako i anamnestičkim iskazom tužitelja, zadobivenih ozljeda i trajnih posljedica. Tužitelj je u cijelosti provodio upute liječnika. Iz dostupne medicinske dokumentacije nisu vidljive bolesti i ozljede koje bi bile od utjecaja na ocjenu u predmetnom štetnom događaju. Nakon provedenog adekvatnog liječenja kod tužitelja su zaostale trajne posljedice u vidu kronične boli u području hvatišta ekstenzorne muskulature šake uz kompresivne smetnje stražnjeg međukošanog živca. Tegobe u vidu kompresivne neuropatije živaca šake nisu u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem. Navedene trajne posljedice umanjuju opću životnu i radnu sposobnost tužitelja u opsegu od 7%.

Liječenje tužitelja završeno je s pregledom fizijatra od 30. listopada 2023. godine.

U štetnom događaju tužitelj je doživio primarni strah jakog intenziteta u trenutku ozljede, u daljnjem tijeku postojao je sekundarni strah, jačeg intenziteta u trajanju od 1 dana ukupno, srednjeg intenziteta u trajanju od 5 dana ukupno i blagog intenziteta u trajanju od daljnjih 15 dana ukupno.

Tužitelj je trpio jake bolove u trajanju od 1-2 dana ukupno, bolove srednjeg intenziteta u trajanju od 7 dana ukupno te bolove lakog intenziteta u trajanju od daljnjih 45 dana ukupno.

Bolovi i strah izraženi su u kumulativnom omjeru za cijeli tijek liječenja.

Tuđa pomoć tijekom liječenja tužitelju bila je potrebna u trajanju od 7 dana a u opsegu od 1 sata dnevno

Kod tužitelja nije zaostalo naruženje.

13. Vještak dr. Mladen Miškulin se očitovao na prigovor tuženika kojim isti prvenstveno ističe kako samo natučenje lakta ne ostavlja trajne posljedice. Površinska ozljeda lakta je laka ozljeda. UZV utvrđene promjene na epikondilima oba lakta su degenerativne promjene koje često nastaju kod osoba koje se bave fizičkim poslom. Vještak ocjenu trajnih posljedica obrazlaže kroničnom boli koja je prisutna kod epikondilitisa koji nije u uzročnoj vezi sa predmetnom nezgodom, te je tuženik u cijelosti osporava.

14. Vezano uz navedeni prigovor tuženika, sudski vještak se usmeno očitovao na ročištu održanom 15. rujna 2025. godine, navodeći kako je točno da većina udaraca, odnosno nagnječenja, ne ostavlja trajne posljedice, međutim, u konkretnom slučaju udarac je bio usmjeren na točno određeno anatomske područje koje je osobito podložno traumatskim ozljedama i povećanim opterećenjima. Vještak je pojasnio da se kroz cjelokupnu medicinsku dokumentaciju kontinuirano evidentiraju bolovi u području desnog lakta, i to u vidu dviju specifičnih ozljeda. Prva se odnosi na kroničnu

bol uzrokovanu promjenama u području hvatišta mišića koji ispružaju šaku i prste, što je poznato kao teniski lakat, odnosno epikondilitis. Pritom je istaknuo da se kod tipičnog teniskog lakta radi o posljedicama dugogodišnjih mikrotrauma uslijed preopterećenja, što u konkretnom slučaju nije utvrđeno. Druga ozljeda odnosi se na kompresiju motoričkog živca koji inervira mišiće odgovorne za ispružanje šake, a koji se također nalazi ispod i u blizini područja zahvaćenog udarcem. Navedene promjene uzrokuju kroničnu bol i slabost mišića šake. U odnosu na tegobe povezane s pritiskom na živce u području šake, vještak je naveo da ih je isključio iz svojeg vještačenja te da iste nisu bile obuhvaćene ocjenom posljedica predmetne ozljede. Odgovarajući na pitanje punomoćnika tuženika u vezi s kroničnim tegobama u vidu kroničnog epikondilitisa, vještak je pojasnio da je kod tužitelja doista riječ o kroničnom epikondilitisu, ali uzrokovanom udarcem u predmetnom štetnom događaju, a ne preopterećenjem. Pritom je istaknuo da iz raspoložive medicinske dokumentacije ne proizlazi da bi tužitelj prije štetnog događaja imao tegobe s desnom šakom, zbog čega smatra da je predmetni epikondilitis u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem. U odnosu na nalaz ultrazvučnog pregleda od 3. svibnja 2023., vještak je istaknuo da se u zaključku nalaza navode postkontuzijske promjene u predjelu radijalnog epikondila desnog humerusa, što, prema njegovu mišljenju, potvrđuje da su utvrđene promjene nastale kao posljedica udarca. Na poseban upit punomoćnika tuženika, vještak je izjavio da prilikom izrade nalaza i mišljenja nije imao na uvid zdravstveni karton tužiteljeva liječnika obiteljske medicine. Naposljetku, u pogledu utvrđenog postotka umanjenja opće životne i radne sposobnosti tužitelja, vještak je naveo da je isti odredio na temelju vlastitoga kliničkog iskustva i iskustva stečenog u sudskomedicinskim vještačenjima. Pritom je pojasnio da utvrđeni postotak ne predstavlja aritmetički zbroj pojedinačnih posljedica, već procjenu njihova ukupnog utjecaja na tužitelja.

15. Nakon dostave zdravstvenog kartona tuženik je prigovorio da je iz istog vidljivo da je natučenje desnog lakta evidentirano dana 14. ožujka 2023., dok se u kartonu nigdje ne spominje ozljeda desne šake.

Vještak ocjenu trajnih posljedica obrazlaže kroničnom boli koja je prisutna kod epikondilitisa koji nije u uzročnoj vezi sa štetnim događajem, nego je posljedica degenerativnih promjena kod tužitelja.

Iz prve postavljene dijagnoze na traumatologiji KBC Sestre milosrdnice postavljena je dijagnoza teniskog lakta koji nije nastao padom na lakat. Također u obrazloženju sa fizikalne terapije u Stubičkim toplicama navodi se tzv. Teniski lakat.

Dakle, radi se o lakoj tjelesnoj ozljedi natučenja lakta iza koje ne zaostaje trajni invaliditet.

U odnosu na navedeno vještak se je očitovao na način da kako je i u vještvu naveo, ozljeda desne podlaktice dovela je do natučenja dijela podlaktice koji obuhvaća kako muskulaturu koja se hvata na vanjski epikondil nadlaktične kosti s posljedičnim nagnječenjem motoričke grane n.radijalisa, stražnjim međukoštanim živcem. Radi se o ozljedama uzrokovanim natučenjem koje je tužitelj zadobio kao i njihovim posljedicama..

U vještvu je naveo da kompresivni sindromi živaca u području šake nisu u uzročno posljedičnoj svezi sa štetnim događajem.

U kartonu liječnika opće prakse nisu navedene bolesti ili ozljede koje bi bile od utjecaja na ocjenu u ovom predmetu.

Vještak zaključno navodi da ostaje u cijelosti pri svemu iznesenom u vještvu i na glavnoj raspravi od 15. rujna 2025. godine.

16. Valja reći da nalaz i mišljenje liječnika vještaka, kao i usmenu te pisanu dopunu, sud u cijelosti prihvaća i smatra da su napravljeni u skladu s pravilima znanosti i vještine, te su potpuno prihvaćeni kao stručna pomoć u dokazivanju tužiteljevih tegoba budući da su stručni i obrazloženi u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije, a vještak je detaljno, jasno i argumentirano dao razloge za nalaz i mišljenje decidirano navodeći koje činjenice nalazi utvrđenima temeljem takvog nalaza i mišljenja. Osim toga, vještak je argumentirano otklonio sve prigovore tuženika.

17. Nadalje, odredbom čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) propisano je da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako utvrdi da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, kojemu cilju i služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

18. Iz nalaza i mišljenja vještaka sud je utvrdio da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje čime mu je nastala neimovinska šteta, a isto tako mu je prouzročena i imovinska šteta budući da mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega (čl. 19. st. 2. u vezi s čl. 1046. ZOO-a). Utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja, po ocjeni ovog suda, opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu (čl. 1100. ZOO), te je stoga sud raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužitelj naveo u tužbi (kasnije konačno postavljenom tužbenom zahtjevu), odnosno fizičke bolove, strah i smanjenje životnih aktivnosti budući da su iste u smislu čl. 1100. st. 2. ZOO-a kvalifikacijske okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu. Isto tako, utvrđivana je i potreba tužitelja za tuđom pomoći i njegom (čl. 1095. st. 1. ZOO).

19. S obzirom na nalazom i mišljenjem vještaka utvrđenu vrstu, težinu i lokaciju zadobivenih ozljeda, dužinu trajanja i intenzitet bolova, utvrđen pretrpljeni strah tužitelja isto kao i smanjenje životnih aktivnosti u ovom štetnom događaju, a uzevši u obzir i dob tužitelja sud je na temelju čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a, utvrdio da je tužitelj pretrpio neimovinsku štetu s osnove povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u visini od 4.100,00 eura. No, budući je tužitelju kao nespornan prethodno isplaćen iznos od 487,00 eura, to mu s tog osnova pripada iznos od 3.613,00 eura.

20. Nadalje, vještak je utvrdio da je tužitelju bila potrebna tuđa nestručna pomoć u trajanju od ukupno 7 sati, a kako se cijena sata tuđe pomoći i njega ocjenjuje prema cijeni sata najniže plaćene kategorije rada, a koja svakako nije manja od 5,00 eura po satu kada se utvrđeno trajanje tuđe pomoći i njega od 7 sati pomnoži sa cijenom jednog sata od 5,00 eura, dobije se iznos od 35,00 eura te tužitelju s ovog osnova pripada upravo taj iznos.

21. Prilikom ocjene navedenih iznosa sud je uzeo u obzir (nespornu) rastuću inflaciju za razdoblje od lipnja 2020. (kada su izmijenjeni Orijentacijski kriteriji VSRH) do danas (tako i ŽS Zagreb GŽ-3137/25. srpnja 2024., GŽ-2045/2024 od 24. rujna 2024., GŽ-580/2023 od 13. studenoga 2024.).

22. Odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Budući u trenutku podnošenja odštetnog zahtjeva liječenje još nije bilo završeno opseg neimovinske štete još nije bio poznat niti se mogao utvrditi to je tužitelju dosuđena kamata na neimovinsku štetu od dana završetka liječenja tj. od 30. listopada 2023. kada su se mogle sagledati konačne posljedice ozljede zbog čega je zahtjev za naknadu zakonske zatezne kamate za razdoblje od podnošenja odštetnog zahtjeva (28. rujna 2023. do 29. listopada 2023. – dan prije podnošenja odštetnog zahtjeva) valjalo odbiti kao neosnovan. Nadalje, što se tiče materijalne štete odnosno tuđe pomoći i njege treba reći kako je cijena iste utvrđena prema cijenama u vrijeme donošenja presude sukladno čl. 1089. st. 2. ZOO-a slijedom čega su i zakonske zatezne kamate na taj dio dosuđene od dana donošenja presude, posljedično čemu je obijen zahtjev za naknadu zakonskih zateznih kamata za razdoblje od podnošenja odštetnog zahtjeva (28. rujna 2023.) do 28. listopada 2026. (dan prije donošenja presude).

23. Odluka o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a i Uredbi o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (NN, 156/22).

24. Odluka o troškovima postupka donesena je temeljem čl. 154. st. 3. i čl. 155. st. 1. ZPP-a. Prilikom dosuđivanja naknade troška tužitelju, sud je vodio računa o vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje, troškovniku tužitelja te o tome da primjenjuje Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika koja je vrijedila u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje.

25. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku sukladno Odvjetničkoj tarifi i zatraženom trošku pri čemu je sud vodio računa o vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzimanja svake pojedine radnje i to: za sastav odštetnog zahtjeva od 26.09.2023. (100 bodova po tbr. 28 OTH), tužbe od 06.05.2024. (100 bodova po tbr. 7/1 OTH), za sastav podneska od 29.07.2024. (100 bodova po tbr. 8/1 OTH), za sastav podneska od 12.03.2025. (25 bodova po tbr. 8/3 OTH), za pristup na ročište održano 18.03.2025. (100 bodova po tbr. 9/1 OTH), za sastav podneska od 23.07.2025. (100 bodova po tbr. 8/1 OTH), za pristup na ročište održano 15.09.2025. (100 bodova po tbr. 9/1 OTH), za sastav podneska od 30.09.2025. (50 bodova po tbr. 8/3 OTH), za sastav podneska od 07.10.2025. (25 bodova po tbr. 8/3 OTH), za sastav podneska od 01.04.2026. (100 bodova po tbr. 8/1 OTH), za pristup na ročište održano 05.10.2026. (100 bodova po tbr. 9/1 OTH) te za pristup na ročište za objavu održano 29.10.2026. (50 bodova po tbr. 9/3 OTH), dakle ukupno 950 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura, iznosi 1.900,00 eura, a uvećano za PDV (Tbr. 42.) 2.375,00 eura. Na navedeni iznos je valjalo pridodati i trošak medicinskog vještačenja od 300,00 eura koje je bilo nužno za vođenje ovog postupka pa tako sveukupno priznati trošak tužitelju iznosi 2.675,00 eura.

26. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 04.07.2024. budući isti nije bio neophodan za vođenje ovog postupka dok mu trošak zastupanja na pripremnom ročištu od 05.12.2024. nije priznat budući je isto ročište odgođeno upravo na prijedlog punomoćnika tužitelja zbog nemogućnosti stupanja u kontakt s tužitelju pa tako trošak, sasvim jasno ne može pasti na teret tuženika. Nadalje, trošak podneska od 12.03.2025. je tužitelju priznat u visini od 25 bodova što je sukladno Tbr 8/3 OTH, a što se odnosi i na podnesak od 07.10.2025. Trošak podneska od 18.03.2025. tužitelju

Poslovni broj: Pr-579/2024-38

nije priznat budući je sadržaj istog mogao iznijeti na ročištu održanom istog dana dok mu trošak podneska od 17.04.2025. nije priznat budući isti nije bio neophodan za vođenje postupka, a što se odnosi i na podneske od 16.05.2025., 19.12.2025. i 09.02.2026.

27. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

Zagreb, 29. listopada 2026.

Sudac
Siniša Marinović**UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana. Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-576a8**

Kontrolni broj: **00633-79289-d5406**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.